

שהנזירות כהקדש, כיון שנאמר: "קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו". (8)

ובית הלל, אף הם לשיטתם, שהם סוברים יש שאלה בהקדש, כי הקדש טעות לא הוי הקדש, וכיון שיש שאלה בהקדש, אף בנזירות יש שאלה, טעות, וחזרה תוך כדי דיבור. (9)

ובית שמאי — הסוברים, שאין מועילה חזרה מקבלת נזירות ואפילו בתוך כדי דיבור — לטעמייהו [לשיטתם] דאמרי: אין שאלה בהקדש, כי "הקדש טעות הוי הקדש", וממילא הוא הדין שאין חזרה בתוך כדי דיבור מן ההקדש. (7)

וכיון דאין שאלה בהקדש, אף אין שאלה בנזירות.

קודש בכמה פסוקים בתורה, וראה שם שהוכיח לכאורה לא כן.

וכתב שם, שאי לאו דברי התוספות, היה אומר, שאין הטעם משום שנקרא קדוש, אלא הטעם הוא משום שקיבל עליו קרבנות הנזיר, וכיון דעל ידי שאלה עוקר גם כן עיקר הקרבנות, נמצא דמשאיל על נדר הקדש ואין שאלה בהקדשות ובנדרי הקדש, וקצת כיוצא בזה כתבו התוספות לקמן דף יא א, דאף על גב שנזירות ליתיה על ידי שליח וכל מילתא דליתא בשליחות ליתא בתנאי, מכל מקום יכול להתנות תנאי בנזירות, כיון דקרבנות הנזיר אפשר על ידי שליח.

וב"ארוזי הלבנון" אות יב, העיר על פירושו של המהרי"ט אלגאזי, מדברי רבינו עקיבא איגר כאן בעמוד ב, שאף בהקדש, הא דסוברים בית שמאי שאין שאלה להקדש, היינו דוקא אחר שהקדיש, אבל "נדרי הקדש" אף לבית שמאי יש להם שאלה, ואם כן נדרי קרבנות נזיר לא עדיפי מנדרי הקדש.

ובעיקר דברי התוספות, ראה ב"ארוזי הלבנון" אות יב, שהביא בשם תשובות "באר יצחק" יורה דעה סימן כז שביאר כוונתם באופן אחר מכפי שהבינם מהרי"ט אלגאזי, וראה עוד בעמוד ב' בהערה בשם "בית מאיר"; וראה באתון דאוריתא סימן ז' מה שכתב על פי הספרי.

8. בתוספות במנחות פא ב כתבו, שאין אפשרות לחזור בו מהקדש תוך כדי דיבור וראה

חרטה והחכם מוצא לו פתח וחרטה, תוספות, כלומר: מה שהתחרט כאן, קרוי בלשון מושאלת "לאיתשולי" כי המתחרט דרכו לשאול על נדרו, וראה בקרן אורה.

7. "משום דחזרה תוך כדי דיבור לא משוי דיבור קמא אלא כמו דיבור בטעות, וכיון דסברי בית שמאי הקדש טעות שמיה הקדש ולא מהני שאלה, הוא הדין תוך כדי דיבור לא מהני; בוא וראה לשון הרמב"ם [שבועות ב יז]: מי שנשבע והיה פיו ולבו שוין בשבועה ואחר שנאסר חזר בו מיד תוך כדי דיבור וכו' הרי זה מותר ונעקרה השבועה שזה דומה לטועה, הרי מבואר דחזרה תוך כדי דיבור אינו אלא משום דהוה ליה כמו טעות נדר", קצות החושן סימן רנה סק"ב ד"ה ובמשנה, באמצע הדיבור; וב"אורה מישור" הבין באופן אחר, וראה מה שכתב עליו ב"ברכת ראש".

8. א. כן כתבו התוספות; וראה ברש"י בחומש [ו ה] שפירש "קדוש יהיה, השער שלו", ולכאורה יותר היה להם להביא את הפסוק [שם ח] "כל ימי נזרו קדוש הוא לה", ופירש שם רש"י "זו קדושת הגוף מליטמא למתים".

ב. במהרי"ט אלגאזי בכורות פרק ה אות מב ד"ה "איברא דראיתי להרא"ש בפירושו", כתב ללמוד מדברי התוספות, דהנזיר הוא כהקדש משום שנאמר "קדוש יהיה גדל פרע", דהוא הדין שאין שאלה בתרומה כיון שהיא נקראת